

# DZIEŃ POMORSKI

ORAZ WYDAWNICTWA

GAZETA MORSKA  
DZIEŃ BYDGOSKI  
DZIEŃ GRUDZIADZKI



GAZETA GDAŃSKA  
DZIEŃ KUJAWSKI  
GAZETA MOGILEŃSKA

Rok V

Redakcja i Administracja  
Toruń, Bydgoska 56  
Filija Admin. Szeroka 41

Telefony dzienne: 202, 747, 749  
Telefon nocny: 749  
Telefon Filij: 743  
Konto czekowe P. K. O. 160-315

Nr. 232

## Wizyta min. Titulescu w Warszawie ma doniosłe znaczenie międzynarodowe

Dzisiaj przybędzie do Warszawy minister spraw zagranicznych Rumunii dr Mikolaj Titulescu w towarzystwie radcy prawnego rumuńskiego ministerstwa spraw zagranicznych p. M. Raicovianu i szefa swego gabinetu p. Minisora.



Minister Titulescu.

Zbliżona do rumuńskiego ministerstwa spraw zagranicznych gazeta „L'Independance Roumaine” zamieszcza w numerze z dn. 5 bm. artykuł wstępny, w którym omawia podróż ministra Titulescu do Warszawy i wiąże ją z podróżami jego do Aten i Angory, które nastąpić mają bezpośrednio po wizycie warszawskiej. Zdaniem

półoficjalnego dziennika rumuńskiego wizyty ministra Titulescu mają znaczenie zupełnie specjalne, gdyż muszą być rozumie, jako pewne kroki polityczne pozostające w ramach polityki, która coraz żywszym rytmem przejawia się na wschodzie Europy.

Autor artykułu stwierdza dalej, że jesteśmy obecnie już daleko od czasów, kiedy wszelka inicjatywa w sprawach politycznych przychodziła z zachodu. — Wbrew „konsorcjum czterech” i mimo pogardy, którą panowie Mac Donald i Mussolini żyją dla państw, które do konsorcjum tego nie należą — codzienna praktyka wykazuje, że więcej jest rozsądku i więcej dążeń do

porozumienia pomiędzy narodami, które zgodzono się nazywać „małemi”.

Na poparcie swej tezy cytuje autor faki wzmocnienia węzłów, łączących państwa Małej Ententy, podpisanie w Londynie paktu, dzięki któremu Z. S. R. R. normuje swe stosunki ze swymi sąsiadami, postępujące na Bałkanach porozumienie Grecji z Turcją, Turcji z Bułgarią i nawet Bułgarii z Jugosławiją.

Poseł Rumunii w Warszawie min. Cadere, który w drodze z miejscowości gdzie spędzał urlop zatrzymał się w Genewie celem odbycia konferencji z min. Titulescu, przybył już do Warszawy i objął urządowanie.

## Polska związana z Japonią bezpośrednimi węzłami intelektualnymi, politycznymi i gospodarczymi

Paryż, 9 10. (PAT). Z Tokio donosi agencja Renga, że nowy minister pełnomocny w Japonii Michał Mościcki oświadczył prasie, że Polska jest związana z Japonią bezpośrednimi węzłami natury intelektualnej i politycznej. Zaden z krajów nie omissza rozwijać ducha przyjaźni łączącego oba państwa.

Nawiązując do stosunków gospodarczych, minister Mościcki stwierdził, że Polska jest głów-

ny dostawcą wyrobów wełnianych, importowanych przez Japonię. Organizacja transportu morskiego między Gdynią a Jokohamą ożywi niewątpliwie stosunki handlowe polsko-japońskie. Minister zakończył wyrażeniem nadziei, że nowe stowarzyszenie japońsko-polskie oraz Izby handlowe polsko-japońskie, które mają w krótkie powstać w Warszawie przyczynią się do wzajemnego zbliżenia się obu państw.

## Żywe kwiaty z Kalifornii na grobie „Nieznanego Żołnierza”

Do Polski przybył prof. Władysław Trzepierzyski, który przywiózł do Klubu Kobiet Polskich w Los Angeles wieniec z żywych kwiatów kalifornijskich dla złożenia na Grobie Nieznanego Żołnierza. Jest to pierwszy bodaj wypadek, aby przywieziono żywe kwiaty przez całą ziemię amerykańską i prze ocean; dowodzi to miłości do kraju rodaczek z Ameryki i ich serdecznej pamięci o żołnierzu polskim, który po-

legł za Ojczyznę.

Pieczolowicie przewiezione kwiaty, storczyki kalifornijskie ułożone w wieniec, zapatrzone w piękne szarfy z napisami: „Nie była daremną ofiarą Twoja — Nieznane- mu Żołnierzowi Klub Kobiet Polskich w Los Angeles”, złożył p. Trzepierzyski w towarzystwie delegatów Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy na Grobie Nieznanego Żołnierza.

## Pan Prezydent Rzeczypospolitej na święcie Kawalerji w Krakowie



Pan Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie Pani Marszałkowej Piłsudskiej w czasie defilady kawalerskiej w Krakowie.

## Celnicy gdańscy odbywają ćwiczenia wojskowe!

Od kilku dni odbywają się w okolicach Gross Plehendorf na terenie W. M. Gdańska ćwiczenia wojskowe urzędników celnych. Ćwiczący wyekwipowani są po wojskowemu, posiadają tornistry, pasy i hełmy stalowe. Ekwipunek wojskowy otrzymują w kwaterze organizacji Stalowego hełmu (Stahlhelm.)

Na ćwiczenia te, które prowadzone są przez okres 4 tygodni, powołani są wszyscy urzędnicy gdańskich urzędów celnych. Ćwiczenia odbywają się nawet z karabinami maszynowymi. Karabinów dostarcza komenda policji, częściowo zarząd ceł.

Obok celników dowoływani są również na ćwiczenia urzędnicy lanych dykasteryj jak urzędu podatkowego, zdrowia itp. Na czas ćwiczeń urzędnicy ci są urlopowani i otrzymują na miejscu, za pośrednictwem organizacji stalowego hełmu, kwatery i prowiant. Jednorazowo posyła się na ćwiczenia oddział złożony z 20 ludzi, po kilku z każdego urzędu celnego.

## Sandaliczne zajście na boisku

Katowice, 9. 10. (PAT). W Katowicach odbył się mecz o mistrzostwo Polski w szczyptornika. Do tych zawodów zgłosiło się 6 drużyn. Do finału weszły drużyny „Cracovji” i śląskiego „Chorzowa”. Mecz finałowy został jednak przerwany przy stanie 3:2 Krakowa, gdyż gracz „Chorzowa” Maliczek spoliczkował sędziego Nowaka. Sprawa ta znajdzie zapewne epilog na posiedzeniu zarządu Polskiego Związku Piłki nożnej w Katowicach.

## Dla ogrzewania przejściowego tylko Diecik elektryczny

Sprzedaż: 5988

Miejskie Zakłady Elektryczne w Gdyni

## Min. Beck powrócił z Genewy

W dniu wczorajszym o godz. 12,40 powrócił z Genewy minister spraw zagr. Józef Beck wraz z małżonką i szefem gabinetu dr. Dębickim. Na dworcu p. ministra spotkali wiceminister Szembek, dyr. prot. dypl. Romer, ambasador Potocki, minister Arciszewski, minister Milstein, wicedyr. gabinetu Sokolowski, naczelnik wydziału Przesmycki. Obecny był również poseł rumuński p. Cadere.

## Herriot zdrowieje

Paryż, 9. 10. (PAT). W stanie zdrowia Herriota nastąpiła dalsza poprawa. Bóle ustąpiły zupełnie. Doktorzy wyrażają się jak najbardziej optymistycznie o postępie rekoawalescencji.

## Van Hamel Komisarzem Ligi Nar. w Gdańsku?

Niemiecki Telegraf-Union donosi, że b. Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku Van Hamel wysunął swą kandydaturę na stanowisko Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku.

Wspomniana agencja donosi, że van Hamel miał rzekomo przedłożyć odpowiednie propozycje Rządowi polskiemu i Senatowi W. M. Gdańska.

Wiadomość tę, mająca bardzo mało cech prawdopodobieństwa, podała wczoraj sza niemiecka prasa gdańska.

## Polsko-gdańskie rokowania podatkowe

Termin rokowań w sprawach podatkowych między Polską a Gdańskiem został, jak się dowiadujemy, definitywnie ustalony na dzień 12 października. W skład delegacji polskiej wejdą obok delegatów Ministerstwa Skarbu, delegaci Kom. Gen. R. P. w Gdańsku pp. dr. Wodzicki i Dumicz. W skład delegacji gdańskiej wejdzie jako przewodniczący kierownik krajowego urzędu podatkowego p. Lademann.

Przedmiotem rozmów będą w pierwszym rzędzie sprawy t. zw. daru kryzysowego do gdańskiego podatku dochodowego, oraz świeżo sporządzonego gdańskiego podatku kawalerskiego.

## Polskie żyto płynie do Ameryki

Państwowe zakłady zbożowe w Gdańsku, na których czele stoi jeden z największych znawców rynku zbożowego w Europie p. dyr. Budzyński, dokonały ostatnio niebywałej transakcji z żytem polskim przez Gdańsk.

W dniu wczorajszym rozpoczęło się w porcie gdańskim wladowywanie olbrzymiej partii żyta polskiego, wyrażającej się cyfrą 56.000 ton, które zakupiły Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Dostawa tego żyta ma być zakończona w grudniu br. Obejmie ona około 10 transportów okrętowych wielkich transatlantycznych olbrzymów morskich.

Dodać należy, że Państwowe Zakłady Zbożowo-Przemysłowe wywoziły w ubiegłym roku przez Gdańsk 120.000 ton zboża polskiego zagranicę.

# Nie spoczywać na laurach

## Sukces Pożyczki Narodowej winien być bodźcem do dalszej walki z trudnościami gospodarczymi

Generalny Komisarz Pożyczki Narodowej, min. St. Starzyński, zebrał i scharakteryzował jej wyniki w dniu zamknięcia subskrypcji. Stwierdził on na podstawie szczegółowych doniesień z poszczególnych placówek subskrypcji, że „nie było ani jednej warstwy społecznej ani jednej grupy zawodowej, któraby się uchylała od spełnienia obowiązku obywatelskiego“, i że „w subskrypcji wzięły udział wszystkie warstwy, stany i zawody“, nie wyłączając kresów wschodnich i Gdańska.

Mówiąc o bezprzykładnej ofiarności działaczy szkolnej, poszczególnych organizacji społecznych, a nawet bezrobotnych, min. Starzyński dodaje: „Tysiące faktów, wzruszających najbardziej zimnych ludzi, miały miejsce w Polsce w tych ostatnich dniach. W tych faktach zawiera się wielka siła społeczeństwa naszego, wielki, dorobek, z którym liczyć się musi każdy, i swój i obcy“.

I tak jest w istocie. W parze z sukcesem finansowym pożyczki idzie olbrzymie jej znaczenie moralne. Pożyczka Narodowa i przebieg subskrypcji zaświadczyły raz jeszcze przed światem o naszej zwartości, o gotowości do zbiorowego, ofiarnego wysiłku na rzecz państwa, gdy chwila tego wymaga. Dowiedliśmy w czynie, że dla nas zawsze najwyższym prawem jest dobro państwa. A równocześnie to jednomyślne zszeregowanie się społeczeństwa dokoła hasła pożyczki jest jakby powszechnym plebiscytem, wyrażającym pełne wotum zaufania dla rządu i zatwierdzającym dotychczasową jego politykę finansową. Kartą głosowania w tym plebiscycie była deklaracja subskrypcyjna.

Powtórzmy raz jeszcze: — społeczeństwo zatwierdziło bez zastrzeżeń dotychczasową politykę finansową rządu. Zdanie to zasługuje na podkreślenie i na specjalną uwagę. Płyną bowiem z tego stwierdzenia dalsze następstwa i wnioski.

Wytycznymi dotychczasowej polityki były dwa niezruszalne punkty: równowaga budżetu i utrzymanie pełnowartościowej, zdrowej waluty. Te zamierzenia rząd konsekwentnie wprowadza w czyn od lat, od pierwszej chwili, gdy na horyzoncie życia gospodarczego zarysował się groźny cień kryzysu. W tym kierunku szedł cały, często niepopularny wysiłek oszczędnościowy rządu, tym samym celem służy też i ostatnia zwycięska kampania pożyczkowa.

Obserwacja codziennych przejawów życia gospodarczego stwierdza w świecie pewne przebliski poprawy sytuacji gospodarczej, stwierdzając conajmniej fakt ustalenia się życia na dzisiejszym poziomie.

Lecz też ta sama obserwacja przestrzeża przed zbytnim optymizmem. Dopóki nie ulegnie zmianie system międzynarod. wymiany produktów, dopóki będziemy świadkami dzisiejszej huśtawki najpotężniejszych — zdawałoby się — walut świata, — tak długo nie może być mowy o wyraźniejszej i bardziej zdecydowanej poprawie sytuacji. Tembardziej daleki jest moment, w którym poprawa ta oddziałaby korzystnie na finansie skarbu przez wydatne zwiększenie się wpływów podatkowych, związanych zawsze z ogólną sytuacją gospodarczą.

Jako drogowskaz naszej polityki poza stać więc musi w dalszym ciągu niezmienny, nękał jaknajdalej posuniętej oszczędności w gospodarce państwowej. Dla tego też cała suma, uzyskana z subskrypcji pożyczki wewnętrznej, musi być obrócona tylko i jedynie na pokrycie niedoborów budżetowych w bieżącym i przyszłym roku gospodarczym. Dlatego też władz realizować będzie w dalszym ciągu plan oszczędnościowy, zmierzający do dalszego ściśnięcia wydatków budżetowych. Dlatego również muszą w dalszym ciągu pozostać realnymi przewidywane wpływy skarbowe z opłat i danin publicznych.

Rząd, który przez szereg lat dowiódł swojej przezorności, a świeżo uzyskał dla swojej polityki finansowej manifestacyjną

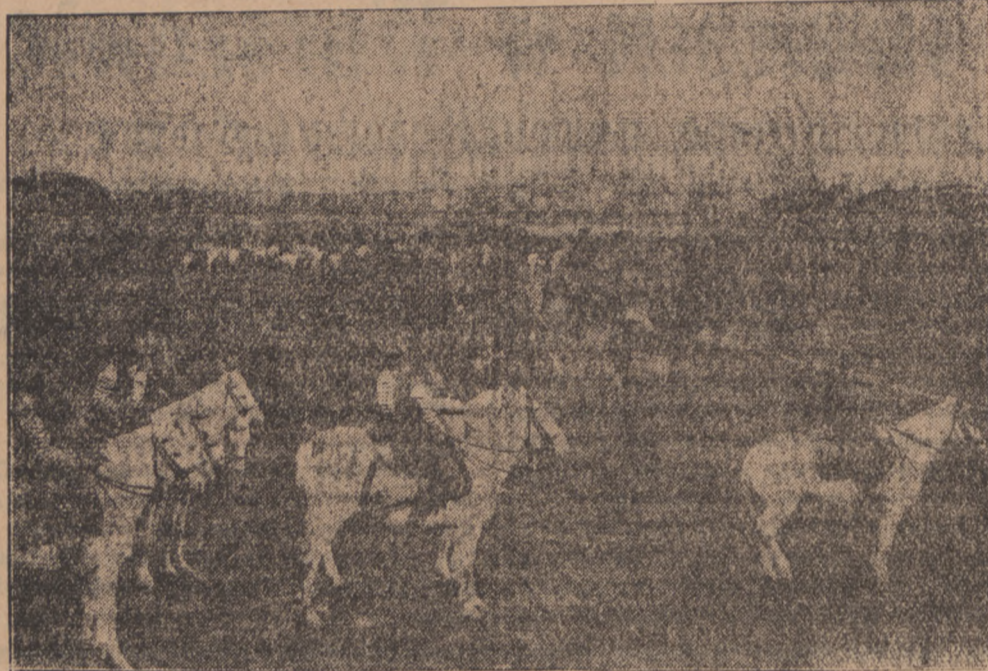
zatwierdzenie ze strony społeczeństwa, nie zejdzje z obranej raz drogi. Poprawa dzi państwo zwycięsko poprzez wszelkie trudności.

Lecz i społeczeństwo zdawać sobie musi w całej pełni sprawę z sytuacji i wyciągnąć z tego odpowiednie konsekwencje. Musi w dalszym ciągu w tempie nakazanym przepisami uiszczać się ze swych zobowiązań wobec skarbu państwa. Zagadnienie podatkowe nie straciło nic na swej dotychczasowej wadze. Społeczeństwo, powołane w szeregu sa-

morządów do współuczestnictwa w gospodarce publicznej, musi w dalszym ciągu pamiętać o obowiązku rozumnej i konsekwentnej oszczędności, o możliwie szerokim stosowaniu inwestycji bezpiecznych itd.

Tylko tą drogą rząd i społeczeństwo w całej pełni utrzymają całą wartość dokonanej pożyczki i przeukną ją na wielkie narzędzie świadomej polityki finansowej, które spełni swoje podwójne zadanie: — zrównoważy budżet i utrwali zło tego.

### Przed historyczną deflacją



Dwanaście pułków kawalerji, zgrupowanych na błoniach krakowskich, przed historyczną deflacją.

## Apel ś. p. Żeromskiego spełniony Polska Akademia Literatury powołana do życia

Rada Ministrów przyjęła ostatnio rozporządzenie o utworzeniu Polskiej Akademji Literatury.

Rozporządzenie to zamieszcza w art. 1 uzasadnienie utworzenia Akademji, które brzmi:

„Prażnac zapewnić literaturze polskiej należne stanowisko w życiu narodu, odpo-

wiednie do jej wielkich zasług w podtrzymaniu ducha narodowego w czasach walki o niepodległość, oraz wywyżczyć ją jako narzędzie, poprzez które wypowiedzi się dusza narodu w najbardziej idealnych pierwiastkach, jak również umożliwić pisarzom polskim oddziaływanie na społeczeństwo w kierunku wzmocnienia poczucia

państwowości polskiej oraz współpracy z rządem nad budową świetnej przyszłości państwa polskiego, ustanawia się Polską Akademię Literatury“.

Zadaniem Polskiej Akademji Literatury będzie — jak się dowiadujemy — opieka nad piśmiennictwem narodowym oraz praca nad jego rozwojem. W szczególności Akademia: 1) reprezentować będzie polskie piśmiennictwo artystyczne, 2) występować z inicjatywą poczyniń, zdających się do podniesienia poziomu literatury polskiej i opieki nad literatami, 3) współdziałać z Rządem we wszystkich jego poczynaniach dla dobra kultury i sztuki polskiej, 4) wypowiadać opinie na życzenie władz państwowych w sprawach dotyczących języka, literatury i kultury polskiej, 5) przyznawać nagrody literackie oraz stypendja dla literatów, 6) podejmować wszelkiego rodzaju wydawnictwa, poświęcone rozwojowi polskiej sztuki literackiej, 7) wyróżniać twórcy literackie i decydować o przyznaniu im kwalifikacji i decydować przez Polską Akademię Literatury“.

Siedzibą Akademji będzie m. st. Warszawa. Akademia składać się będzie z 15 dożywotnych członków. Pierwszych 7 członków mianują prezes Rady Ministrów i minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Zebranie konstytuujące mianowanych członków Akademji uzupełni najdalej w ciągu dwu miesięcy swój skład do liczby 15, drogą przedstawienia do nominacji swych kandydatów. Nominacji dokonają prezes Rady Ministrów w porozumieniu z ministrem oświaty.

### Do 1. Zjednoczonych

Najbliższy transport emigrantów i reemigrantów do Stanów Zjednoczonych wyruszy z Warszawy w dniu 16 bm. z Gdyni zaś odpłyne na pokładzie okrętu „Kościuszko“ w dniu 19 b. m.

Wszelkich informacji w związku z wyjazdem udzielają placówki Syndykatu Emigracyjnego.

## Istotna prawda

Biorąc na prosty, chłopski rozum, zdawałoby się, że mówienie dziś, w piętnastym roku istnienia państwa polskiego na temat „dzielnicowości“, jest conajmniej anachronizmem, jeżeli już nie jawnym nonsensem. Poczł więc w ciągu tych piętnastu lat tworzyły się i realizowały ogólnopolskie cele w wewnętrznym i zewnętrznym życiu zbiorowym, poco np. zablizniono wszystkie „formacyjne“ różnice w jednym wspólnym wojsku, poco np. powstała i ugruntowała się w świadomości wszystkich bez wyjątku obywateli teza o nienaruszalności polskich granic, poco istnieje tyle innych, ponad pojęciem „dzielnicy“ stojących tematów i zagadnień, obchodzących całą Polskę, jak n. p. morze, lotnictwo, oświata i t. d., jeżeli nie po to, by stać się jasnym dowodem, że jako zbiorowość zrosliśmy się i że proces zrastania się idzie wciąż w duszy polskiej naprzód i naprzód — że młodzi dzielnicami Polski zacieraają się różnice, które je wpięć dzieliły?

Innego widocznie zdania o tem jest prasa Stronnictwa Narodowego, skoro w ostatnich dniach, niewiadomo poco i naco, wyskoczyła nagle z zawiłymi wywodami na temat „dzielnicowości“ Pomorza, jakoby pokrzywdzonej przez „przybyszów“ z innych stron Polski. Jest to temat, który na łamach tejże samej prasy już tylekroć tak dokumentnie zgrał się i skompromitował, że „polemizować“ z nim doprawdy niepodobna bez narażenia się na śmieszność równą tej, w jaką popadają pp. publicyści „narodowi“. To też zamiast opowiadać pomorskiej „narodowej“ prasie na jej lamentacje co do rzekomego „krzywdzenia“ Pomorza przez ludzi z innych dzielnic, lepiej może będzie przytoczyć pp. „narodowcom“ to, co o nich piszą ich własni niedawni towarzysze broni z „narodowego“ zn... Oto słowa

„Nowej Polski“, pisma, wydawanego przez grupę ludzi, którzy naskutkiem niedawnych, znanych a skandalicznych zajęć w łonie pomorskiego Str. Narodowego uznali za właściwe opuścić jego szeregi:

„Nikt w to nie wątpi, że panowie tacy (tj. „narodowcy“, przypisek nasz) uważają Pomorze za jedną „z najcenniejszych części składowych Rzeczypospolitej“. Oczywiście! Przecież na tej ziemi znaleźli pole do rozwinięcia wszechstronnych swych zdolności. Cenili oni pomorskie „twardo lby i sztywne karki“, by po tych łbach i karkach pięć się do góry, sięgać po wpływy, no!... po grosze.

I dlatego potrafił z takim patosem mówić i pisać o zaletach i zasługach ludności pomorskiej, wołać, że inni ją krzywdzą!

Trzeba jednak zderzeć tę maskę obłudy, zerwać ją brutalnie, aby najaw wyszła cała, naga prawda. Trzeba pisać o tem, jak w panowie tę ludność krzywdzicie; o tem, że występując zaskomo w jej obronie, sami uważacie tę ludność za gromadę „czarnoroboczych“, zdalnych tylko do tego, by płaciła i słuchała, co inni o niej mówią i piszą, by na was oddawała swe głosy i torowała wam drogę do szaszyszów i djet poselskich. To jest istotna prawda, która i w pomorskich kołach narodowych zaczyna z wolna przebijać się przez mgły i opary waszej obłudnej deklamacji, waszych obłudnych lamentów...“.

To nie myśli powiedziałeli pp. „narodowcom“ pomorskim, bredzącym dziś o „zakomem „krzywdzeniu“ Pomorza przez ludzi z innych dzielnic. Powiedzieli im to ich własni towarzysze — i to Pomorzanie.











